

ратъ и много Египетски стариини. Миланъ (200,000 ж.), 1-ви градъ въ Италия, въ които работятъ фабрики, за много нѣща. (Въ него има съборъ, направенъ по готическо-италиянски начинъ отъ бѣлъ мермеръ и отъ вѣнъ украсенъ съ много статуи (4500); по голѣмината си той е втори подиръ църквата на Св. Петра въ Римъ.) Венеция (129,000 ж.) — градъ, въ който замѣсто улици, има канали (до 400) и, замѣсто кола (каляски), ладии (гондоли). Распрѣснатъ е по много острови (до 70), които се скачаятъ, помежду си съ многобройни (450) мостове. (Многото богати църкви и половинъ развалените палати свидѣтелствоватъ за нейното прѣдиино величие. Най-забѣлѣжителна е църквата на Св. Марко, която е украсена съ многобройни статуи, мозайки и 4 принчеви коня: а отъ палатите — палатътъ на Дожите. — Портофранко. б) Отъ градовете, които се намиратъ по юго-западната страна на Апенинските планини, по-забѣлежителни сѫ: Генуа, Флоренция, Ливорно, Римъ и Неополъ.

Генуа (130,260 ж.). както Лисабонъ е разположенъ въ видъ на амфитеатъръ по долината на Апенинъ къмъ Средиземно море. Външиятъ му видъ откамъ морето е твърдъ красенъ: кѫщите се виждатъ като да сѫ натрупани една връхъ друга; задъ градътъ се издигатъ Апенинските планини, по върховете на които се намиратъ лѣтни кѫщи, църкви и др.; а накъ задъ Апенините се бѣлѣятъ съѣжни върхове на Алпийските планини. (За това Генуа наричатъ La Superba (роскошна). Нѣ колкото и да е хубавъ този градъ отъ вѣнь, извѣтрѣ улиците му сѫ криви, тѣсни и тѣмни, защото кѫщата сѫ високи (по 8 — 9 катове). Много църкви и палати сѫ направени само отъ мермеръ. — Генуа е единъ отъ първите търговски градове въ Италия и е Портофранко.